

AYRIMCILIKLA MÜCADELEDE
YÖRÜNGE

Sayı 1 / Ekim 2019

DOSYA:
BARIŞ!

Engelliler Konfederasyonu'nun Süreli Yayınıdır.

İÇİNDEKİLER

Dergi Editörü: Birsen Kaya / Tasarım: Piudesignads

03

**PARADOKSAL BİR
ÖNERME: BARIŞ
İÇİN SAVAŞ!**

TURHAN İÇLİ,
ENGELLİLER KONF.

07

**BARIŞIN ÖZNESİ
ÇOCUKLAR**

EZGİ KOMAN,
GÜNDEM ÇOCUK

12

**SAVAŞ VE
EKOLOJİK
YIKIM**

CEMİL AKSU
EKOLOJİ AKTİVİSTİ

16

**OTTO WEIDT
KÖRLER ATÖLYESİ
MÜZESİ**

ESİN GÜLSEN,
ODTÜ SİYASET BİLİMİ

19

**RÖPORTAJ:
İŞARET TV**

24

**ÖRTÜLÜ
AYRIMCILIK**

ŞULE SEPİN İÇLİ,
ENGELLİLER KONF.

29

**DÜNYA KIZ
ÇOCUKLAR
GÜNÜ**

31

**ENGELSİZ
FİMLER
FESTİVALİ**

38

**BİZDEN
HABERLER**

NE DEN YÖRÜNGE?

Turhan İÇLİ, Engelliler Konfederasyonu Başkanı

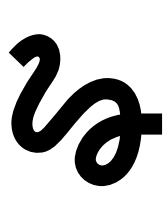
Toplumun büyük çoğunluğu farklı nedenlerle ve değişik biçimlerde ayrımcılığa tabi tutuluyor, dışlanıyor, ötekileştiriliyor. Irka, etnik kökene, cinsiyete, cinsel yönelime, dinsel inanışa, siyasal görüşe, yaşa ve engelliliğe dayalı önyargılı tutum ve davranışlarla her gün yüz yüze geliyoruz.

Ayrımcılık zaman ve mekan tanımıyor; insanlık tarihi boyunca çeşitli biçimlerde yaşandığı gibi bugün de toplumlarda olanca yakıcılığıyla varlığını sürdürüyor; kadınlara karşı şiddet, azınlıklara karşı saldırı, eşcinsellere karşı linç veya engellilere karşı dışlama olarak karşımıza çıkıyor.

Peki, ayrımcılığa maruz kalmak bir yazgı mı? Hayır, ayrımcılık tarihsel bir gerçeklik sadece. Bütün tarihsel gerçekler gibi bir başı, bir sonu var. Onun nedenlerini anlar ve ortadan kaldırılmasının koşullarını doğru saptarsak onu yaşamımızdan silebilir, insanların barış içerisinde, eşit, özgür ve bağımsız yaşayacakları bir dünyayı yaratabiliriz. İşte, “Ayrımcılıkla Mücadelede YÖRÜNGE” dergisi, bu dünyanın yaratılması çabalarına engellilerden mütevazı bir katkı sunmak için yola çıkıyor.

Engelliler Konfederasyonu olarak, bir yandan engelli haklarının savunulması ve geliştirilmesi için mücadele ederken, diğer yandan tarihin en eski ve en yaygın ayrımcılığa uğrayan kesimi olarak engelliliğe dayalı ayrımcılığa karşı mücadele veriyoruz. Biliyoruz ki ayrımcılığın bütün türleri ortadan kalkarsa, her bir yurttaş bütün haklardan eşit olarak yararlanabilirse engellilik de bir sorun olmaktan çıkar, engellilik bireyin sadece biyolojik bir özelliği, toplumsal çeşitliliğin bir rengi olarak kalır. Bu nedenle başlıca görevimiz ayrımcılıkla mücadeledir.

Ayrımcılıkla Mücadelede YÖRÜNGE dergisi, bu mücadelenin bir aracı olmayı amaçlıyor. Dergimiz sadece engelliliğe dayalı ayrımcılığa değil, ihmal edilmiş tüm kesimlere yönelik her türlü ayrımcılığın ortadan kaldırılmasına yönelik çabaya da sayfalarında yer açıyor. Çünkü toplum bir bütün ve engelliler de toplumun bir parçası. O halde, o ünlü deyişle, “ya hep beraber ya hiçbirimiz.” Yazacağız, çizeceğiz, tartışacağız, düşüneceğiz, üreteceğiz... YÖRÜNGE yeni adresimiz.

PARADOKSAL BİR ÖNERME: BARIŞ İÇİN SAVAŞ!

Turhan İÇLİ, Engelliler Konfederasyonu Başkanı

1 Eylül, uzun yıllardan beri Birleşmiş Milletler kararıyla Dünya Barış Günü olarak kutlanıyor. Yerkürenin kana ateşe boğulmasına, on milyonlarca insanın ölümüne, en az iki mislinin sakatlanmasına, insanlığın binlerce yıldan beri ürettiği maddi ve manevi değerlerin yıkımına yol açan İkinci Dünya Savaşı'nın dehşeti, insanlık ve akıl dışı niteliği, böyle bir günün kabulünü gerektirmiş gözüküyor. Yılda bir çeşitli etkinlikler düzenlenerek barış bilincinin güçlendirilmesi, savaşın korkunç niteliği gösterilerek barışa duyulan gereksinimin öne çıkarılması amaçlanıyor. Ama dünyada ve bölgemizde süregiden savaşlar, katliamlar ve terör, insanlığın kuru sözlerle bilinçlenemediğini, konuya başka bir açıdan bakmanın gerekliliğini gösteriyor.

Önce barış sözcüğünün dilbilimsel anlamı üzerinde duralım. Barış sözcüğünün, savaş sözcüğünün karşıtı olarak çıkmış olması basit bir akıl yürütmeye kavranabilir. Diyalektik mantığın en temel kuralıdır: her şey karşıtı ile birlikte var olabilir. Gece olduğu için gündüzden söz edebiliriz. Aşağı olduğu için yukarı, iyi olduğu için kötü, güzel olduğu için çirkin kavramları vardır. Bu yüzden ancak savaş varsa, onun karşıtı olarak barış vardır. Savaş olmadan barış anlamsız bir sözcüktür. Çünkü savaş çatışma durumunu, barış ise çatışmasızlık durumunu ifade eder.

PARADOKSAL BİR ÖNERME: BARIŞ İÇİN SAVAŞ!

Turhan İÇLİ, Engelliler Konfederasyonu Başkanı

Barişla amaçlanan savaşın önlenmesi, ilişkilerin düzeltilmesi ve yeni bir uyum ortamının yaratılmasıdır.

Çeşitli kaynaklar, bariş sözcüğünün, “barmak” filinden türediğini, uzunca bir evrim sonucunda bugünkü anlamını kazandığını ortaya koymaktadır. “Barmak”, Ortaasya Türk dillerinde “gitmek, varmak” anlamlarında kullanılmaktadır. Sözcüğün başındaki “B” harfi, zamanla yumuşayıp “V” harfi ile yer değiştirerek bugünkü Türkçemizde kullandığımız “varmak” fiiline dönüşmüştür. Kazak, Kırgız, Türkmen vb. dillerinde hala “barmak” şeklinde kullanılmaktadır. “Bariş” sözcüğü, “vurmak”tan “vuruşma”nın, “koşmak”tan “koşuşma”nın “sevmek”ten “sevişme”nin türetilmesi gibi, işteşlik anlamı kazandıran “Ş” harfinin eklenmesiyle türetilmiştir ve karşılıklı gidip gelmek anlamına gelmektedir. Besbelli ki, ilkel atalarımız, savaş ve çatışma durumunu sona erdirmek için düşman güçlerle karşılıklı gidip gelmelere yani görüşmelere bariş adını vermişlerdir. Barişla amaçlanan savaşın önlenmesi, ilişkilerin düzeltilmesi ve yeni bir uyum ortamının yaratılmasıdır. Bugün de bariş sözcüğü, aşağı-yukarı bu anlama gelmektedir.

Peki, insanlar arasındaki çatışmaların ve savaşların kaynağında hangi nedenler bulunmaktadır?

Sanıyorum, savaşın kaynağında ilkel toplulukların yaşam alanlarını koruma ya da genişletme gereksinimi vardır. Üretimin, bilgi birikiminin, teknolojinin ve iletişimin son derece geri olduğu dönemlerde yaşayan toplulukların, dünyayı kendi erişebildikleri topraklardan ibaret sanmaları, beslenme kaynaklarının sınırlı olduğunu düşünmeleri, bu yüzden yaşam alanlarını genişletmek istemeleri ve hiç tanımadıkları diğer toplulukların saldırısından korkmaları savaşın ilk kökenidir. Dolayısıyla her an savaşa hazır bir durumda bulunmaları anlaşılabilir bir şeydir. Ancak, dünyanın çok büyük, kaynakların herkese yetecek kadar bol, bilgi birikimi ve teknolojinin yüksek olduğu dönemlerde, insanların birbirleriyle savaşıp maddi ve manevi kaynakları tüketmek yerine, neden işbirliği ve uyum içerisinde yaşamayı tercih etmediklerini anlamak zordur.

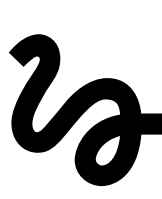
PARADOKSAL BİR ÖNERME: BARIŞ İÇİN SAVAŞ!

Turhan İÇLİ, Engelliler Konfederasyonu Başkanı

İnsanın bencilliği, çıkar düşkünlüğü, her şeye sahip ve egemen olma arzusu dolayısıyla egemenlik alanını daha da genişletme yönünde kamçılanan bitip tükenmeyen hırsı, bu sürecin açıklanmasında anahtar roller oynayabilir. Bu içgüdüsel duygular, toplumların birbirine karşıt sınıflara bölünmesi ve yedi bin yıldan beri süregelen sınıf savaşlarının ortaya çıkmasıyla, mezhep ve din savaşlarıyla, etnik boğazlaşmalarla, emperyalizm çağıyla birlikte büyük güçler arasında meydana gelen dünya çapındaki kanlı hesaplaşmalarla ve sömürgecilikten kurtulma mücadeleleriyle derinleşmiş ve pekişmiştir. Ancak bütün bu içgüdüsel duyguların, günün birinde insanlığın yok oluşuna yol açacağı ve bu günün çok uzak olmadığı kavranmaması, çarpık ve hastalıklı bir bilincin oluşmasına yol açmıştır. Denebilir ki, insanlık, henüz hayvanlık konağından kurtulamamış; insanlaşma sürecinde istenen aşamaya ulaşamamıştır. Ulaşabilseydi, böyle karanlık içgüdülere teslim olabilir miydi hiç? Bin yıllardan beri büyük fedakârlık ve emekle biriktirdiği maddi ve manevi değerleri, böylesine çılgın bir biçimde birkaç ay veya birkaç yıl içerisinde yok edebilir miydi?

Daha geçtiğimiz yüzyıl içerisinde iki büyük dünya savaşı yaşadık. Dört yıl süren birincisinde 20 milyon insan ölüyor en az 50 milyon insan bedensel ve ruhsal bakımdan sakatlandı.

PARADOKSAL BİR ÖNERME: BARIŞ İÇİN SAVAŞ!

Turhan İÇLİ, Engelliler Konfederasyonu Başkanı

Altı yıl süren ikincisinde, 50 milyon insan ölürken 100 milyonu aşkın insan sakatlandı. Katrilyonlarca maddi değer toprağa gömüldü. Hiroşima ve Nagazaki'ye atılan atom bombaları nedeniyle birkaç saat içerisinde yüzbinlerce kişi yok oldu. Bugün bölgemizde meydana gelen boğazlaşmalarda insanlık dışı vahşi sahneler yaşanıyor. Bütün bu savaşlarda kullanılan kimyasallar ve radyasyondan dolayı doğanın ekolojik dengeleri alt-üst oldu; ozon tabakası delindi, iklimler değişti, dünya daha da yaşanılmaz bir hale geldi.

Silahların, savaşların, kıyımların olmadığı; cinsel, sınıfsal, etnik vb. hiçbir ayrımcılığın bulunmadığı; silahlara ve savaşlara harcanan tüm değerlerin insanlığın gelişimi ve geleceği için kullanıldığı, uyum ve dayanışma içerisinde bir dünya tasavvur edelim. İnsanlığın ne büyük ve parlak bir uygarlığa erişebileceğini kolayca anlayabiliriz. Böyle bir dünyada açlıktan ölen hiç kimse olmayacaktı. Sağlığa, eğitime, sosyal güvenliğe büyük kaynaklar ayrılacaktı. Sakatlık, kaynakları kurutulmuş, en aza indirilmiş, var olanlar da ayrımcılık olmayacağı ve yüksek yaşam standartlarına kavuşmuş olacakları için engelli olmaktan çıkacaktı. Toplumun yarısını oluşturan kadınlar, üretim sürecinin ve toplumsal yaşamın dışına sürülmeyecek; iki cinsin sevgiye ve eşitliğe dayanan elbirliği, uygarlığımızı çok daha ileri noktalara taşıyacaktı. İnsanlık, belki de evrenin derinliklerinde yeni dünyalar ve uygarlıklar keşfedecek, evrenin sırlarının çözümü için onlarla birlikte zevkli ve heyecanlı bir çabanın içerisinde girecek; birbirilerinin değil, hep birlikte evrenin efendisi olacaklardı. O zaman "barış", anlamsız bir sözcük haline gelecek; belki de dilimizde hiç yer almayacaktı.

Ama ne yazık ki, öyle değil. Barış sözcüğü, dilimizde, özlemini çektiğimiz bir dünyanın karşılığı olarak yer almaya devam ediyor ve biz, barış için gerekirse ölümüne bir savaşı sürdürmek zorunda kalıyoruz. Paradoksa bakar mısınız: barış için savaş! Ne trajik, ne komik yani ne trajikomik bir durum.

2 BARIŞIN ÖZNESİ ÇOCUKLAR

Ezgi KOMAN, Gündem Çocuk

Savaşlardan, çatışmalardan en çok çocuklar etkilenir. 1996 yılında Birleşmiş Milletler (BM) Genel Sekreteri, silahlı çatışmaların çocuklara etkisi konulu raporda altı temel ihlal kategorisinden söz ediyor. Bu ihlaller; “çocukların asker olarak kullanılması”, “çocukların öldürülmesi, yaralanması ve sakatlanmaları”, “çocuklara yönelik cinsel şiddet”, “okul ve hastanelere saldırı”, “çocukların kaçırılması” ve “insani yardıma erişimlerinin engellenmesi”.

UNICEF’in rakamlarına göre tüm dünyada 420 milyon çocuk çatışma ve savaş bölgesinde yaşıyor. 28 milyon çocuk ise bu savaşlar sebebiyle yerinden edilmiş durumda. Savaşlarda, çatışmalarda asker olarak kullanılan çocuk sayısı yine Birleşmiş Milletler’e göre en az 250 bin. Oysa çocukların asker olarak savaşta yer alması Birleşmiş Milletler Çocuk Hakları Sözleşmesi’ne göre çocuk haklarının ağır ihlali.

BM’ye göre, 2018’de çatışma alanlarında binlerce çocuk hayatını kaybederken, milyonlarca çocuk sağlık ve eğitim gibi temel haklarından mahrum kalıyor. Yani çocuklar yaşamlarını kaybetmiyorsa şiddete uğruyor, yakınlarını kaybediyor, ayrımcılığın çeşitli boyutlarına maruz kalıyor.

BARIŞIN ÖZNESİ ÇOCUKLAR Ezgi KOMAN, Gündem Çocuk

Peki ama dünyada milyonlarca çocuk savaş ve çatışma altında yaşarken her bir çocuk için barış gerçekten mümkün mü? Hem barışı kim bekler, kim yapar? Savaşı yapanlar mı? Nazan Üstündağ “Barış Sürecinin Hızı ve Toplumsal Katılım” başlıklı yazısında; barışa en çok hazır olanların ve en fazla kayba uğramışların “savaşı yapanlardan” olmadıkları için barış süreçlerinden uzaklaştırıldıklarından söz ediyor. Tam da bu yüzden, birçok yerde barışın kalıcı olamadığına, içselleştirilemediğine ve sorunların çözülemediğine değiniyor. İşte bu yüzden de kalıcı ve gerçek barışın ancak savaştan en çok etkilenenlerle birlikte inşa edilebileceğini söylüyor.

Eğer barış ancak savaştan en çok etkilenenlerle mümkünse ve çocuklar savaşın her daim en çok etkileneniyse, evet barışın inşasında çocuklar da yer alabilir, çocuklar da yer almalı...

BARIŞIN İNŞASINDA ÇOCUKLAR YER ALABİLİR Mİ?

Eğer barış ancak savaştan en çok etkilenenlerle mümkünse ve çocuklar savaşın her daim en çok etkileneniyse, evet barışın inşasında çocuklar da yer alabilir, çocuklar da yer almalı... Zaten BM Çocuk Hakları Sözleşmesi'ne göre bu bir lütuf değil yükümlülük.

1996 ile 2006 yılları arasında Nepal'de sonuçları oldukça ağır bir iç çatışma yaşandı. Bu çatışmada taraflar Nepal Kralı'na bağlı ordu ile Nepal Komünist Partisi (NKP) idi. Krallığa karşı çıkan NKP'nin amacı Nepal Halk Cumhuriyeti'ni kurmaktı. 10 yıl süren çatışma boyunca Krallığa başta silah ve para olmak üzere pek çok uluslararası destek geldi. Ancak, bu destekler ordunun 2006 yılına kadar bir dizi yenilgi yaşamasını engellemedi. Bu yenilgilere ülke çapında gerçekleşen grevler ve gösteriler de eklenince Krallığı temsil eden Hükümet barış masasına oturmayı kabul etti, Kasım 2006'da barış anlaşması imzalandı. Anlaşmanın ardından yapılan referandumda Nepal Komünist Partisi yönetimi devraldı. Çatışma sebebiyle Nepal'de 8 binden fazla kişi yaşamını yitirdi.

BARIŞIN ÖZNESİ ÇOCUKLAR

Ezgi KOMAN, Gündem Çocuk

10 milyondan fazla insan yerinden edildi. Gözaltı, tutuklama, zorla kaybedilme, cinsel şiddet de dahil olmak üzere pek çok insan hakkı ihlali yaşandı, insanlık suçu işlendi.

Nepal'deki çatışma çocuklarda da derin etkiler yarattı. 200'den fazla çocuk hayatını kaybederken pek çok çocuk yaralandı. 2 binden fazla çocuk en az bir ebeveynini kaybetti, 4 binden fazla çocuk yerinden edildi. Yerinden edilen çocukların çoğu büyük şehirlere göç ederek hayatta kalma mücadelesi verdi; tuğla fırınlarında, taş ocaklarında, halı fabrikalarında çalışmak, ev içi işçiliği yapmak zorunda bırakıldı.

Geride kalan çocuklar savaşçı, muhbir, rehber, kurye, hamal olarak kullanıldı. Birçoğu, yetişkinlerle birlikte yasadışı şekilde tutuklandı, gözaltında tutuldu, kaçırıldı ve kaybedildi. BM verilerine göre on iki ve on altı yaş arasındaki yaklaşık 9 bin çocuk Nepal Komünist Parti içerisinde asker olarak kullanıldı.

Çatışma sırasında çocuklar temel haklarına da erişemedi. Eğitim haklarından mahrum bırakılırken okullar silahlı gruplar tarafından propaganda mekanı ve karargah olarak kullanıldı. Pek çok okul yakıldı. Pek çok öğretmen tacizden korunmak için göç etmek zorunda bırakıldı.

2 BARIŞIN ÖZNESİ ÇOCUKLAR

Ezgi KOMAN, Gündem Çocuk

Okullar öğretmensiz kaldı. Çatışma anne ve çocuğun sağlığını iyileştirmeyi amaçlayan programları da bozdu. Ülkedeki medya kanalları nefret suçları işledi.

Çatışmayla birlikte Nepal'deki çoğu demokratik yapı faaliyetine son verdi. Kamusal hizmet mekanizmaları etkili şekilde işlemedi. Çatışan taraflar arasında ateşkes ilan edildiği zamanlarda bile çatışma bölgelerinde yaşam olağan akışında sürmedi.

Oysa çocukların çatışma ve savaş zamanlarında “bile” yaşama, korunma ve gelişme hakları var. Savaşlar ve çatışmalar devam ederken de çocuklar eğitimlerini sürdürme, insani yardımlara erişme, görüşlerini ifade etme gibi pek çok hakka sahip. Bu hak ve özgürlüklerin sağlanmasından da yetişkinler sorumlu.

İşte bu sebeple 2002 yılında Save The Children adlı çocuk hakları örgütünün desteğiyle Nepal'de “Çocuklar Barış Bölgesidir” kavramı oluşturuldu. Bu kavram çatışma dönemlerinde çocukların tüm hak ve özgürlüklerinin korunmasına vurgu yapıyor, çocuklara zarar verilmemesi talebini iletiyordu. Yani “Çocuklar Ölmesin” diyordu.

2 BARIŞIN ÖZNESİ ÇOCUKLAR

Ezgi KOMAN, Gündem Çocuk

ÇOCUKLAR BARIŞ BÖLGESİDİR

Bu kavram üzerinden 2003 yılında Nepal'deki pek çok kurum çocukların da dahil olduğu "Çocuklar Barış Bölgesidir Koalisyonu"nu oluşturdu. Koalisyon büyük bir kampanyayla çocukların çatışmalardan korunması gerektiğini anlatan yazılı ve görsel malzeme üretti, bunları yaygınlaştırdı. Çocuklar da kulüpler oluşturarak, inisiyatifler kurarak kampanyada eylemliliklerde bulundu. Kampanya öyle yaygınlaştı ki beş siyasi parti bu Koalisyona ve "Çocuklar Barış Bölgesidir" kavramına saygı duyacaklarını belirtti. Çocuk koruma planları oluşturuldu. Kampanya okulların da barış bölgesi olarak kabul edilmesini sağladı. Bu kampanyanın Nepal'de kurulan barış masasına etkisi ne oldu bilmiyoruz ama kampanya boyunca ne kadar çocuğun hak ihlalinin bu şekilde engellendiği Koalisyon'un veri tabanından anlaşılabilir.

Ama bilmediğimiz bir başka konu var: Nepal'de "Çocuklar Ölmesin" ile neredeyse eşanlı olan "Çocuklar Barış Bölgesidir" talebini dillendiren kaç sivil toplum örgütünün kapatıldığı, kaç akademisyenin işinden edildiği, kaç öğretmenin, gazetecinin tutuklandığı... Bunun yanıtı da sanıyorum Nepal'de şu günlerde devam eden "Geçiş Dönemi Adaleti" çalışmalarından öğrenilebilir.

Nepal, örneklerden biri. Sierre Leone, Guatemala, Güney Afrika, Angola, Sri Lanka, Uganda ulusal düzeyde olmasa bile yerel düzeyde yapılan çalışmalarla çocukların barışın inşasında yer aldığı bazı diğer ülkeler. Ne dersiniz? Bu çalışmalar bizim için de ilham verici değil mi?

SAVAŞ VE EKOLOJİK YIKIM

Cemil AKSU, Ekoloji Aktivisti

“Savaşlarda öldürülen insanlar birer istatistik halini alırken, doğanın uğradığı tahribat nedense hep göz ardı ediliyor.”

Doğayı düşmanlaştıran ve egemenlik altına alınması gereken bir güç/kaynak olarak tasavvur eden medeniyet, bizatihi dünyayı parsel parsel paylaşmak için giriştiği savaşların ve savaş ekonomisinin doğa üzerindeki tahribatını hiç “hesaba katmamıştır”. Hatta çevrenin tahribatı ve yaşam alanlarının yok edilmesi, düşmanın yok edilmesi için bir strateji olarak kullanılmıştır ve kullanılıyor. Ormanların yakılması, su kaynaklarının kirletilmesi, kentlerin harabeye çevrilmesi bu stratejinin görüngüleridir. Sadece nükleer, kimyasal ve biyolojik silahlar da değil, savaş ekonomisinin bütününün doğa yaşamı üzerinde olumsuz etkileri vardır. Dünyanın herhangi bir yerindeki çevresel tahribatın tüm dünyayı ve tüm canlıları etkilediği bilinmesine rağmen bu yaklaşım değişmemektedir.

Orduların savaşlara hazırlığı için yapılan tank hareketleri, bombalama ve saldırı tatbikatları, çeşitli talim ve eğitimler sırasında da çoğunlukla gerçek silahlar kullanıldığı için doğal ekosistem büyük ölçüde yok olur.

SAVAŞ VE EKOLOJİK YIKIM

Cemil AKSU, Ekoloji Aktivisti

Bir savaş aracı olarak doğa

Savaşların ekoloji üzerindeki etkilerini sadece savaş ânıyla sınırlamamak gerekir. Savaş ekonomisi, savaş ânı ve sonrası dönem olarak üç boyutuyla bakılmalıdır, böylece savaş politikalarının bütün sonuçları hakkında doğru bir değerlendirme yapılabilir. Silah üretimi ve test edilmesi, askeri tatbikatlar, askeri üsler için çevrenin yeniden düzenlenmesi, genellikle ekolojik açıdan değerli araziler üzerine havaalanları kurulması gibi birçok faktör çevre üzerinde olumsuz etkiler yaratır. Orduların savaşlara hazırlığı için yapılan tank hareketleri, bombalama ve saldırı tatbikatları, çeşitli talim ve eğitimler sırasında da çoğunlukla gerçek silahlar kullanıldığı için doğal ekosistem büyük ölçüde yok olur.

Genel olarak her türlü endüstriyel faaliyete oranla askeri endüstri çok daha ciddi bir kirletici kaynağıdır. Üretim sırasında ortaya çıkan toksik atıklar, halk sağlığı ve çevre için bir düşman tehdidinden daha büyük etki yapar. Günümüzde kimyasal, biyolojik, nükleer ve geleneksel silahların üretimi, depolanması ve test edilmesi için ayrılmış milyonlarca dönüm arazi aşırı miktarda toksik kirliliğe maruz bırakılmıştır. Bunlara ilaveten şimdiye kadar eskimiş milyonlarca ton silah çöp olarak durmaktadır. Örneğin anti-tank toplarında kullanılan boşaltılmış uranyum mermileri gibi cephaneler ve kara mayınları, onlarla temas eden her şey üzerinde kalıcı etki yaratır. Birçok ordunun eski askerlerinde gözlemlenen kanserlerin nedenidir bunlar. Bu tip silahlarda kullanılan zehirli ve radyoaktif uranyum solunduğunda vücut için çok tehlikeli olabilir ve soluyan kişiye yaşamı boyunca radyasyon yaymaya devam eder.

Bilinen en büyük örnek elbette 2. Dünya Savaşı'nda ABD'nin Japonya'ya atom bombası saldırısıdır. Bu saldırının etkileri sürmektedir. Bir diğer örnek; Körfez savaşı döneminde 11 milyon varil ham petrolün Kuveyt'ten denize dökülmesi ve Basra körfezinin büyük bir bölümüne yayılmasıdır.

SAVAŞ VE EKOLOJİK YIKIM

Cemil AKSU, Ekoloji Aktivisti

Saddam'ın askerleri tarafından Kuveyt'teki 500'den fazla petrol kuyusu ateşe verilmiş, kuyulardan çıkan duman ve is Kuveyt'in büyük bölümünü kaplamış, öyle ki güneş görülmez hale gelmiştir. Ortalama 25 derece olan sıcaklığın 10 dereceye kadar düşmesine neden olmuştur bu durum. Daha yakın bir zamanda ise Balkanlardaki savaş süresince NATO'nun, Belgrad çevresindeki bazı petro-kimya tesislerini bombalaması benzer bir etki yaratmıştır: Bir plastik fabrikası ve bir amonyak üretim tesisinin tahrip edilmesi sonucunda ortaya çıkan klorin, etilen diklorid, vinil klorid monomerleri gibi toksinler atmosfere yayılmış, yalnızca akut yaşam fonksiyonlarına yönelik değil, aynı zamanda çevre üzerinde de kalıcı bir kirliliğe neden olmuştur.

ABD'nin Irak işgaliyle başlayan Ortadoğu'nun yeniden paylaşılması Suriye'deki savaşla sürmekte. Suriye'de emperyalist güçlerin ve bölge ülkelerinin vekaleten ya da doğrudan müdahalelerle sürdürdükleri savaşın insani boyutları çılgınlık derecesinde olduğu için henüz çevresel boyutları gündeme gelmemiştir. Yine de IŞİD'in belli cephelerde kimyasal silah kullanması gibi örneklerde olduğu gibi, savaşın çevresel tahribatının ağırlığı konusunda tahminde bulunulabilir.

SAVAŞ VE EKOLOJİK YIKIM

Cemil AKSU, Ekoloji Aktivisti

Doğa katliamlarının bir savaş enstrümanı olarak kullanılmasına iç savaşlarda da rastlıyoruz. İç savaşlarda isyancıların yurtlandığı ormanlık alanların yakılması kontrgerilla yöntemlerinden biri olarak birçok ülkede uygulanmıştır. 1968 Nisanında Vietnam Savaşı'nın Inferno Operasyonu sırasında, ABD'nin gerillaların yaşadığı bölgelerde yangın çıkaran ve göz yaşartıcı gaz yayan varil bombaları kullandığı bilinmektedir. Benzer örneklere Latin Amerika'da da rastlamak mümkün.

Savaşılması gereken bir düşman olarak doğa

Doğanın düşmanlaştırılması onun araçsallaştırılmasını da getirir. Nitekim doğa sadece “kaynak”tır, yani ekonomik bir “değer”dir. “Ekonomi politik” ya da “iktisat” bu “kıt kaynaklar”ın arsız insanların “sınırsız ihtiyaçları”nı karşılanması için uyulacak ilkelerin “bilimi”dir. Küresel iklim krizinin dünyayı yok oluşa sürüklediğinin tartışıldığı bugün bile ağaç, gölgesi para sağlayacak bir “kaynak” olduğu için “değer” görmektedir. “Akıl” dünyayı birkaç kez yok edecek güçte nükleer silahlar, biyolojik silahlar, uzaya gidecek araçlar, zamanı-mekânı düzleştiren interneti ve neredeyse her on yılda bir dünya ekonomisini “fazla üretim krizi”ne sokacak kadar “üretken ekonomi”yi geliştirmeyi başardı! İnsanın doğaya karşı savaşında misliyle yol almasına rağmen modern düşüncenin vaaz ettiği “kurtuluş” gelmedi. Bilakis savaşlar, diktatörlükler, dinin güçlenmesi, yoksulluk artarak sürüyor. Egemenliklerini dünyada hükmünü sürdüren eşitsizliklerin (sınıfsal, cinsel, kimliksel, vb.) üzerine bina edenler hayatın her alanını/anını savaş haline getiriyor.

Egemenler “orman kanunlarının geçerli olduğu” gerçek doğayı gözden düşürmeye çalışırken kendi düzenlerini doğal/insancıl göstermiş olurlar. Onlar açısından bu “insancıl düzen” için, sadece ormana sığınanların değil onlarla beraber ormanın da yakılıp yok edilmesi, gerekirse göze alınabilecek bir “maliyet”tir. Diğer taraftan ormandaki “yer altı/üstü kaynaklar”ın “girişimciler” tarafından “işletilmesi”ne karşı çıkanların bertaraf edilmesi de düzen için göze alınabilecek bir “maliyet”tir. Egemenlerin muhasebesinde bir maliyet kalemi olmaktan kurtulmak için tasavvurda ve tatbikte bütün savaşlara karşı çıkmaktan başka şansımız yok.

OTTO WEIDT KÖRLER ATÖLYESİ MÜZESİ Esin GÜLSEN, ODTÜ Siyaset Bilimi Doktora Öğr.

20. yüzyılda insanlığın tanık olduğu en büyük soykırım, 1933-1945 yılları arasında Almanya'da yaşandı. İkinci dünya savaşının sonra erdiği 1945 yılına kadar Nazi rejiminin hakim olduğu Almanya'dan ve Nazi ordularının işgal ettiği Fransa, Polonya, Ukrayna gibi Avrupa ülkelerinden toplanarak kamplara yollanan, çoğunluğu Yahudi yaklaşık altı milyon kişi katledildi.

O zamandan bu yana Almanya toplumu bu büyük utançla yüzleşmek, geçmişte yaşananların tekrarlanmasını önlemek ve geriye kalanlardan özür dilemek için çeşitli girişimlerde bulunuyor. 1960'lı yıllarda bazı sorumluların yargılanmasıyla başlayan yüzleşme, 1970 yılında Federal Almanya Şansölyesi Willy Brandt'ın Polonya ziyaretinde devlet adına Yahudilerden özür dilemesiyle önemli bir aşama kaydetmişti. Ancak, bu yüzleşmenin toplumun geneline yansması ve günlük hayatın içine yerleşmesi ancak 1980'lerden sonra mümkün hale geldi. Özellikle 1990'lardan sonra sayıları giderek artan, soykırımda katledilenlerin anısına inşa edilen müzeler, anıtlar ve hafıza mekanları, artık Almanya'nın pek çok yerinde karşımıza çıkıyor.

Yahudi soykırımıyla yüzleşmek amacıyla kurulan müzelerden biri de Otto Weidt Görme Engelliler Atölyesi Müzesi'dir. Bu müze, Nazizmin yükselişte olduğu 1940'lı yıllarda Otto Weidt adlı bir tüccarın işlettiği, çoğunlukla görme ve işitme engelli Yahudilerin çalıştığı bir fırça atölyesinde yer alıyor. Berlin'deki atölye binasında 1999 yılında bir sergi açılmış ve daha sonra Weidt'in çalıştırdığı ve yardım ettiği işçilerden birinin bir vakıf kurarak bu binayı koruma altına almasıyla müzenin kurulması mümkün olmuş. Müze, Berlin'in merkezindeki Hackescher Markt'ta bir avluda, Anne Frank Merkezi ve Sessiz Kahramanları Anma Merkezi'yle yan yana.

1936 yılında kurulan atölye, 1940 yılında şimdi müze olarak kullanılan yerine taşınmış. İkinci dünya savaşı sırasında, kendisi de görme engelli olan Weidt, atölyede çok sayıda görme ve işitme engelli Yahudi'nin çalışmasını sağlamış, daha sonra da onların saklanmasına yardım etmiş.

OTTO WEIDT KÖRLER ATÖLYESİ MÜZESİ

Esin GÜLSEN, ODTÜ Siyaset Bilimi Doktora Öğr.

Atölyede Alman Ordusuna da fırça üretildiği için, bu imalathane ordu için hep önemli bir yer olmuş. Weidt, bu durumun avantajlarını çalışanlarını Nazilerin elinden kurtarmak için kullanmış. Nazilerin yanında durmak yerine onlara bir şekilde direnmeyi seçmiş ve yanında çalışan Yahudi işçilerle ailelerine sahte belge, pasaport, gıda, saklanma yeri vs. sağlayarak pek çoğunun hayatta kalmasına yardım etmiş. İşçilerinden bir kısmı tutuklandığı zaman, toplama kampına götürülmek üzere tutuldukları yere gidip son dakikada işçilerin serbest bırakılmasını sağlamış. Weidt, işçilerini korumak için zaman zaman resmi görevlilere rüşvet bile vermiş. Savaşın sona ermesiyle toplama kamplarından kurtulan çocuklar için bir de yetimhane kuran Weidt, 1947'de yaşama veda etmiş.

Otto Weidt Görme Engelliler Atölyesi Müzesi, sadece soykırımın kurbanlarını değil, aynı zamanda “sessiz kahramanları” anmak anlamında da çok önemlidir.

OTTO WEIDT KÖRLER ATÖLYESİ MÜZESİ

Esin GÜLSEN, ODTÜ Siyaset Bilimi Doktora Öğr.

Ağırlıklı olarak görme ve işitme engelli Yahudilerin çalıştığı, Nazi zulmünün arttığı yıllarda bu işçiler için aynı zamanda bir saklanma yeri olan atölye, orijinal halleri büyük ölçüde korunmuş olan gizli bölmeleriyle bugün de ayakta. Atölyede, imalatta kullanılan makineler ve üretilen fırçaların yanı sıra, Weidt'in kurtulmalarına yardım ettiği işçilerin fotoğrafları, mektupları ve çeşitli belgeler de sergileniyor.

Otto Weidt Görme Engelliler Atölyesi Müzesi, sadece soykırımın kurbanlarını değil, aynı zamanda "sessiz kahramanları" anmak anlamında da çok önemlidir. Müze, toplumun büyük kesiminin yaşanan zulme ses çıkarmadığı, üst düzey sorumluların yanı sıra binlerce alt düzey memurun ve görevlinin bir şekilde düzenin işleyişine ve soykırımın sürmesine katkıda bulunduğu bir ortamda, canları pahasına insanlara yardım etmeye, onları Nazi rejiminin elinden kurtarmaya çalışan insanların varlığının ne kadar değerli olduğunu ziyaretçilerine hatırlatıyor. Weidt'in, soykırım sırasında en kırılgan kesimlerden olan görme ve işitme engelli pek çok işçi için gösterdiği bu cesur çaba, onlarca yıl sonra hepimize umut vermeye devam ediyor.

İŞARET TV

Birsen KAYA

“Dört milyona yakın duymayan ve konuşamayan vatandaşımız var; bu insanlarımız da dünyayı algılamak, söz söylemek, sanatlarını icra etmek, bu ülkede var olmak, çalışmak, yaşananları anlamlandırmak istiyorlar. İşitme engellilerin hayatlarına renk katarken yaşamlarını kolaylaştıracak bilgiler de vermek istiyoruz” sözleriyle yayın hayatına başlayan İşaret TV’den SELÇUK YILMAZ ile bu mecranın amacı, hedefleri ve yayınları hakkında söyleştik.

İşaret TV fikri nasıl oluştu?

Çeyrek asırdan fazla bir süredir medya sektöründeyim. Uzunca bir süredir de kendi prodüksiyon şirketimiz olan Selay Prodüksiyon’da idari yönetici ve yönetmen olarak çalışıyorum. İşaret TV fikri açıkçası kurumsal anlamda bir sosyal sorumluluk projesi olarak ortaya çıktı. İşim gereği engelliler yararına görev aldığım bazı projelerde engellilerin seslerini duyurmada nasıl zorluklar yaşadıklarına tanık olunca, onlara seslerini daha çok duyurma imkanı verecek bir yayın mecrası olmalı dedim. Böylece İşaret TV fikrini hayata geçirdik. Şimdi de emin adımlarla ve ilk günkü heyecanı koruyarak çalışmalarımızı sürdürüyoruz.

RÖPORTAJ: İŞARET TV Röportajı Yapan: Birsen KAYA

İnternetin olanaklarından yararlanarak yayın yapıyorsunuz. Bir anlamda engelliler için en erişilebilir mecraı seçtiğinizi düşünüyor musunuz?

Öncelikle ülkemizde engelli hakları konusunda mücadele veren, engellilerin yaşamına dokunarak onların hayatını kolaylaştırmak adına gecesini gündüzüne katan herkesi emeklerinden dolayı kutluyorum. Elbette öncelikli amacımız engelli yurttaşlarımıza bu hak mücadelesinde destek olmak. Bunun yanında onların tüm olumsuzluklara rağmen elde ettikleri başarıları tüm engelli bireylere örnek oluşturacak şekilde anlatabilmek. Hedefimiz bu.

Ülkemizde engelli hakları açısından gerçekten önemli bir yol kat edilmiş olsa da bunun yeterli olmadığını biliyoruz. Günümüzde ülkemizde gerek sporda gerek sanat alanında gerekse farklı birçok iş ve branşta potansiyelini değerlendiren engellilerin anaakım medyada yeterince yer bulunduğunu söyleyemiyoruz. Düşünün, birçok engelli spor branşının kendine ait resmi ligleri, federasyonları olduğu halde, üstelik bu sporcular dünya çapında başarılarla imza attığı halde anaakım medya bu haberleri sadece magazin gibi görüyor.

İşaret TV engellilerin yaşama katkı ve katılımlarını görünür hale getirmeyi amaçlıyor; bunun için de en yaygın ve etkili mecra olan sosyal medyayı kullanıyor. Engelliler devletin onlara sunduğu olanakları kullanma konusunda yeterince bilgiye sahip olmadıklarını düşünüyor ve bu konuda da onların işine yarayacak bilgilere yayınlarımızda yer vererek pozitif bir katkı sağlamayı amaçlıyoruz.

Engelli bireylerin yaşadığı sorunları sadece engellilere anlatarak bir yere varamayız. Önemli olan tüm kamuoyunda bu konularla ilgili bir bilinç oluşturabilmek.

İŞARET TV

Röportajı Yapan: Birsen KAYA

Yayın politikanız ve programlarınız hakkında da bilgi alabilir miyiz? Sadece engellilere seslenen yayınlar mı yapıyorsunuz?

Hayır, sadece engellilere dönük olarak tasarlamıyoruz programlarımızı. Çünkü engelli bireylerin yaşadığı sorunları sadece engellilere anlatarak bir yere varamayız. Önemli olan tüm kamuoyunda bu konularla ilgili bir bilinç oluşturabilmek. O nedenle her kesime hitap edecek programlardan oluşuyor yayınlarımız. Fakat engelli bireylere öncelik verdiğimiz doğru. Biz esasen taraflı bir yayın politikası güdüyoruz. Yani engellilerden tarafız. Yayınlarımız spordan belgesele, özel röportajlara kadar çok geniş bir yelpazede.

Özellikle de engelliler yararına faaliyet yürüten sivil toplum örgütleriyle işbirliği yapmak, onların sesini duyurmasını sağlamak ana hedefimiz. Bu anlamda yeni programlar üretme ve yayınlama konusunda gayret gösteriyoruz. Her geçen gün İşaret TV, önemli ve sağlam adımlarla büyümeye devam edecek. Biz buna inanıyoruz. Biz kendi avucumuzda bir kartopu yaptık ve şimdi herkesten aldığımız-alacağımız destekle o kartopunu yuvarlayarak daha da büyütmeye ve onu olabildiğince görünür kılmaya çalışıyoruz.

RÖPORTAJ: İŞARET TV

Röportajı Yapan: Birsen KAYA

Ekibinizde engelli kişiler var mı?

Şu anda bünyemizde çalışan engelli bir arkadaşımız yok. Fakat zaman zaman onların bilgi ve tecrübelerinden faydalanıyoruz elbette. Bizler asıl işi prodüksiyon olan medya çalışanlarıyız ve bu işe beklentiler oluşturarak girişmedik. Ülkenin farklı bölgelerindeki medya emekçisi dostlarımızın da önemli destekleri oluyor çoğu zaman. Mesleki bir dayanışmayla kotardığımız birçok iş oluyor. Ama İşaret TV ekonomik anlamda belli bir ivme yakalayabilirse elbette ki engelli yurttaşlardan oluşan çalışanları da bu ekibe dahil etmek harika olacaktır. Engellilere istihdam yaratma konusunda biz de üzerimize düşeni yapabiliriz böylece.

Ekonomik sürdürülebilirlik alternatif medya işleri yapan herkes için en büyük zorluklardan biri. Başka ne gibi zorluklarla karşılaşıyorsunuz?

Aslına bakarsanız yaşadığımız sorunlar tüm engellilerin yaşadığı sorunlarla paralellik gösteriyor. Ben ve birlikte çalıştığımız yol arkadaşlarım kendimizi ifade etmekte güçlük yaşadığımızı düşünüyoruz bazen. Ama yılmadan yapmak, istediğimizi anlatmaya devam ediyoruz, edeceğiz. Bu işi kotarmak takdir edersiniz ki her şeyden öte, yani gönüllü olmanın ötesinde çoğu kez maddi kaynaklarınızı doğru yönlendirmenizle mümkün olabiliyor. Bizler yani bu işe gönülden emek veren arkadaşlarımızın zaten bir işi ve geliri var fakat biz tüm ülkemizdeki engelliler yararına yapılan işleri İşaret TV ekranına taşımak istiyoruz. Bunu başarabilmemiz için belediyelerden ve sivil toplum örgütlerinden destek bekliyoruz.

Örneğin bazı belediyelerin engelliler yararına yaptıkları birçok başarılı proje var. Fakat bunlar yeterince duyurulmadığı için sadece kendi kentlerinde yaşayan belli sayıda kişiye ulaşıyor. Halbuki, bu projelerin faydaları duyurulabilse belki de oluşacak sinerjiyle başka belediyelerin de bu projeleri uygulaması gündeme gelebilir. Böylelikle daha fazla engelliye fayda sağlanmış olur.

İŞARET TV

Röportajı Yapan: Birsen KAYA

Ama bizim bu duyuruları program halinde ekrana taşımamız için ekonomik anlamda desteğe elbette ki ihtiyacımız var. Bu konuda da görüşmelerimizi sürdürüyoruz. Umarım yakın zamanda hayata geçireceğimiz projelerle İşaret TV'yi engellilerin seslerini en güçlü biçimde duyuracakları bir yayın mecrası haline getirebiliriz.

İzleyiciler sizi nasıl takip edebilir?

İzleyiciler dilerlerse www.isarettv.com adresinden, dilerlerse "İşaret TV" Youtube ana sayfasından yayınlarımızı izleyebilirler. Destek olmak isteyen izleyicilerimizin Youtube sayfamıza abone olup bildirim zillerini açmaları ve hatta yayınlarımızı kendi sosyal medya sayfalarında paylaşmaları daha büyük bir aile olmamızı sağlayacaktır. Bu konuda işbirliği içerisinde olduğumuz tüm sivil toplum örgütleri ve duyarlı yurttaşlarımıza sesleniyor ve herkesi kanalımıza abone olmaya davet ediyorum. Yörünge dergisine de sesimizi duyurma fırsatı verdiği için sizin nezdinizde teşekkür ederim.

ÖRTÜLÜ AYRIMCILIK

Şule SEPİN İÇLİ, Engelliler Konfederasyonu

Katıldığım bir eğitimin değerlendirme toplantısında; toplantı sonrası katılım konusunda sunum yapan arkadaşla derin sohbete daldık. Ben farklı interaktif tekniklerin uygulandığı, yaratıcı panel, konferans, söyleşi gibi etkinliklere çok ilgimin olduğunu, bu etkinliklerden öğrendiklerimi verdiğim eğitimlerde kullanmayı çok sevdiğimi paylaştım. Katıldığım eğitimlerden söz ettim ve eğitici olarak değerlendirilmekte zorlandığımı, özgeçmişimde pek çok alanda eğitimimin olduğunu gördükleri halde, hep engellilikle ilgili konularda eğitim verebileceğimi söylediklerini ekledim. Arkadaş son söylediğime çok şaşırdı ve “Nasıl olur? Bu kadar eğitimlerden geçmişsin, ifadelerinden donanımlı olduğunu anlıyorum, böyle bir zorluğun olmaması lazım” dedi. Yaşadığım somut bir örneği paylaşınca da “bu tür olayları yazmalı ve yaymalısın. Aksi halde yaşananlar orada kalır, sen, sadece üzülmeyle yetinirsin. Bu işlevsel değil. Kimin yaşattığının bir önemi yok, isim vermekten çekiniyorsan, isim vermeden anlatmalısın. Nasıl olduğu öğrenilirse, bunu okuyanlar ne yapmaları gerektiğini anlarlar, üzerinde durup biraz düşünürler. Özellikle bu tür eğitimcilere ihtiyacı olanların bu örnekleri duyması lazım” dedi. Onun tavsiyesi bana çok mantıklı geldi. Öyleyse başlayayım anlatmaya.

ÖRTÜLÜ AYRIMCILIK

Şule SEPİN İÇLİ, Engelliler Konfederasyonu

Öteden beri engelliliğin yanında, kadınların uğradığı ayrımcılıklar, hak ihlalleri sürekli gündemimdeydi. Ne de olsa ben de kadındım ve benim de yaşadığım deneyimler vardı; mücadele vermenin en etkili yollarından biri de eğitimlerden geçip kadınlara ulaşmaktı, zaten önüme çıkan fırsatları değerlendirmekte üstüme yoktur. Böyle eğitimler karşıma çıktı ve katıldım. Sonrasında yüzlerce kadına bu eğitimleri verdim. Çok çalıştığım için iki kez de eğitimi düzenleyen Sivil Toplum Örgütü tarafından ödül aldım.

Artık öğrendim ki ayrımcılık da bir hamlede ortadan kaldırılmıyor ve kendini yeniden YENİDEN üretebiliyor.

Görmeyişim bana hiç engel olmadı. Dağ-taş, uzak-yakın demeden nerede bir eğitim ortamı ve kadın grubu bulduysam, gittim. Eğitime katılan kadınlar son derece memnundular. Zaman zaman yapılan değerlendirme toplantılarında da gelinen noktayı ekiple paylaştım. O zamana kadar uğradığım ayrımcılıkların, hep işin başında olduğuna inanırdım. Artık öğrendim ki ayrımcılık da bir hamlede ortadan kaldırılmıyor ve kendini yeniden YENİDEN üretebiliyor.

ÖRTÜLÜ AYRIMCILIK

Şule SEPİN İÇLİ, Engelliler Konfederasyonu

Bir dönem yaşantımda ölümler, öldürülmeler, boşanma, ekonomik şiddet gibi pek çok olay BAŞIMA geldi, bir süre bu eğitimleri yapamadım. Yine de uzun zaman aralığından sonra bir eğitim yapabilmıştim. Aynı eğitimde olduğumuz bazı arkadaşlarımın bir proje kapsamında oluşturulan kadın gruplarına eğitim verdiklerini öğrendim. Emekli olan, bu çalışmalara zaman ayıran, istekli ve grup açan kadın arkadaşlarıma haber verilmiş ve bir toplantı yapılmıştı. Peki aralarında neden ben yoktum? Buna bir anlam veremedim, çok şaşırđım, üzüldüm ve durumu sorgulamaya başladım. Beni istemeden unuttuklarını düşünmek istedim.

Eşim bana, “bence senin uğradığın bir ayrımcılık, kesinlikle bu tesadüfi bir durum değil. Görmediğin için hesaba katılmamışsındır” deyince, ona inanılmaz tepki gösterdim. Hayır bu olamazdı, eşim yanılıyordu. Onlar başarılarımın en yakın tanığıydılar; üstelik sorunlarımı çözdüğümü, kendime yetmeye çalıştığımı biliyorlardı, desteğe gereksinim duyduğumda da hep yanımdaydılar. Büyük bir kızgınlıkla eşime karşı bunları söyledim ve savunmaya geçtim.

Bunun peşini bırakmayacaktım tabii. Önce arkadaşlarımı sorguladım, toplantıda niçin benim çağırılmadığımı sorup sormadıklarını öğrenmeye çalıştım. Onlar da bunu sorduklarını ve bir yanıt alamadıklarını söylediler. Ardından ilgili kişileri aradım. Önce grup açmanın önemli bir kriter olduğunu ve benim de son zamanlarda grup açmadığımı söylediler. Bu kritere saygım vardı, çünkü grup açmak yoğun bir emek harcamayı gerektiriyordu. Benim durumumda bir arkadaşı sürece dahil etmek istediklerini söyleyerek olayın üstüne gittim. Geçerli bir neden vardı ve bunu bilmek benim hakkımdı. Sonunda eğitim verilen yerlerin çok uzak, yolu bozuk yerlerde olabileceğini, görmediğim için zorlanabileceğimi, beni sıkıntıya sokmak istemediklerini söylediler. Donakalmıştim, eğitimler proje kapsamında yapıldığı için verilen ücret çok doyurucuydu. Gidiş-geliş sorunlarımı pekala bu paradan karşılayabilirdim. Ayrıca her yere ulaşım vardı, para verilmese bile daha önce uzaklara giderek eğitim vermeyi göze alan ben, ne yapıp edip eğitim mekanına ulaşırdım.

ÖRTÜLÜ AYRIMCILIK

Şule SEPİN İÇLİ, Engelliler Konfederasyonu

Arkadaşlarımdan öğrendiğim kadarıyla, eğitim yerlerinin erişiminde hiç sorun yoktu. Bunların hepsi bir yana, fikrim alınsaydı ve kararı kendim verseydim daha iyi olmaz mıydı? Zira yapamayacağımı bildiğim işleri herkesten önce algılama ve bunu söyleme cesaretim vardır. Üstelik bunların farkında olmak, birlikte konuşup durum değerlendirmesi yapmak beni hiç üzmez. İnsanların engellilerle ilgili söylediği klişe bir söz vardır ya, “sen kendi engelinde barışık bir insansın.” Tam anlamıyla demek istediğim bu.

İlgililerle konuşmamda bunların tümünü sakın sakın dile getirdim. Hatalı davrandıklarını kabul ettiler ve bundan sonra bir fırsat doğduğunda, beni dahil edeceklerini söylediler. Bir yıl sonra ben de ekibe dahil oldum. Olayı büyütmedim. Fakat yapılan ayrımcılığın yarattığı izler kalıyor insanda... Anlaşılan, ekip değişince yaptığım işler unutulmuştu; kendimi anımsatmam gerekiyordu. İnsanın sürekli kendi yaptıklarını dile getirerek kendini anımsatmaya çalışması fikri, bana çok itici ve abes geliyor. Başka bir eğitimde karşılaştığım bedensel engelli bir öğretmen arkadaş, okulunun değiştiğini, sil baştan kendisini anlatma serüvenini tekrar edeceğini anlatmıştı. Onun içinde bulunduğu durumu en iyi anlayanlar arasındaydım. Çünkü yaşadıklarım, tam da bu arkadaşın anlattığı olay. Eşim haklı çıkmıştı. Yaptığım savunmaları geri almak zorunda kaldım.

ÖRTÜLÜ AYRIMCILIK

Şule SEPİN İÇLİ, Engelliler Konfederasyonu

Durum değerlendirme toplantısı sonrası sohbetine geri dönecek olursak, eğitim sorumlusu arkadaşlardan biri söze karıştı ve patlattı espriyi. “Eğitim için başvurduğunda, bizi kandırdın, görmediğini söylemedin ve biz de seni gözetmemiz gereken hazırlıkları yapamadık ve çok telaşlandık” deyince, “sizi kandırmadım, gördüğümü söylemedim, görme engelli olduğumu gizledim. Eğitime alınmama riskini önlemek istedim. Nasıl olsa beni görünce, reddetme şansınız olmayacaktı. Hem siz de formunuzda özel bir gereksinimin olup olmadığını sormamıştınız” dedim. Reddetme sözcüğünü söyler söylemez, “sen o kadar donanımlısın ki bunu yaptığın grup çalışmalarından anladık.

Reddetmek mi, o nasıl söz? Senin katılman bizim için bir onur asıl” dediler. Kendime haksızlık etmemem gerektiğini fark ettim. Yaşadıklarımın etkisiyle bütün sivil toplum örgütlerini genelleme yaparak ister istemez aynı kefeyle koymuştum. Eğitime gelirken, karşılama hizmetinin olup olmadığını sormuştum. Onlar da durumu bilmedikleri için “bu kadın bürokrat kızı galiba, bu ne hava, kendini ne sanıyor?” şeklinde düşünmüşler doğal olarak.

Aslında haklı olan onlar, gel gör ki yaşanan ayrımcılıkların sonucu oluşan travma bize görünen engelimizi gizlemeyi dayatabiliyor.

Ayrımcılık; aynı durumda olana farklı, farklı durumda olana aynı davranmak demektir. Ben de kadındım, aynı eğitimi almıştım. Farklı davranmayı hak etmedim. Bir kişinin mesleği, yapabildikleri engelinden önce gelmeli. Bakış açımızı değiştirebilirsek, “engelli bir aktivist, sadece engellilerle ilgili eğitim verir” algısını bırakır, birikiminin olduğu farklı alanlarda da onu değerlendirebiliriz. Çağırım şu: yapabildiklerimizi fark edin ve ona göre davranın, farklılıklarımızı fark ederek ona göre pozitif uygulamalar geliştirin. Yeteneklerimizi toplumla bütünleşerek değerlendirmek bizim de hakkımız.

DÜNYA KIZ ÇOCUKLAR GÜNÜ

Engelliler Konfederasyonu

Birleşmiş Milletler (BM) Genel Sekreterliği'nin 2011 yılında aldığı karar ve BM'nin 66/70 sayılı önergesiyle 11 Ekim, dünya genelinde kız ve oğlan çocukları arasında süregelen ayrımcılığı önlemek amacıyla "Dünya Kız Çocuklar Günü" olarak benimsendi. Birçok ülkede faaliyet yürüten Kanada merkezli Plan International örgütünün "Because I'm a Girl / Çünkü Ben Bir Kız Çocuğum" adlı kampanyasının tüm dünyaya yayılması sonucunda Kanada Hükümeti'nin BM'de bu konuyu gündeme getirmesi ve Türkiye ve Peru hükümetlerinin de bu öneriyi desteklemesiyle 11 Ekim, Dünya Kız Çocuklar Günü kabul edildi.

Kız çocuklara yönelik ayrımcılığın belirgin biçimde görüldüğü eğitim, beslenme, yasal haklar, sağlık, şiddet gibi alanlarda ilgili kurumlar ve sivil toplum örgütlerinin bu güne özel kampanyalar yürütmesi ve kız çocuklara dair farkındalık yaratılması BM tarafından teşvik ediliyor. 2012 yılında 'çocuk evlilikleri' temasıyla başlatılan Dünya Kız Çocuklar Günü, izleyen yıllarda kız çocukların insan haklarının korunup geliştirilmesi çerçevesinde farklı temalarla devam etti.

Bugün dünya genelinde 130 milyondan fazla kız çocuk okula gidemiyor. Her 10 kız çocuktan biri cinsel şiddete ve istismara maruz bırakılıyor.

2 DÜNYA KIZ ÇOCUKLAR GÜNÜ

Engelliler Konfederasyonu

Her yıl 12 milyon kız çocuk, büyümeye fırsat bulamadan evlendiriliyor. Kız çocuklara yönelik toplumsal cinsiyet temelli ayrımcılık azalmadan devam ediyor.

Engelliler Konfederasyonu olarak, 11 Ekim Dünya Kız Çocuklar Günü'nde kız çocuklarının renk, dil, inanç, coğrafya, cinsel yönelim ve engellilik gibi nedenlerden dolayı ayrımcılığa uğramadığı, ihmal ve istismar edilmediği, yaşamın her alanında kendini temsil edebildiği, katılım hakkını kullanabildiği, eğitimden uzak kalmadığı, çatışmalı ortamlardan korunabildiği, potansiyelini hayata geçirebildiği, hayallerinin gerçekleştiği, erişilebilir bir dünya talep ediyoruz.

Türkiye'nin taraf olduğu Birleşmiş Milletler'in Engelli Hakları Sözleşmesi ve Çocuk Hakları Sözleşmesi'nden doğan yükümlülüklerin yerine getirilmesinin anayasal bir zorunluluk olduğunu hatırlatmak istiyor ve engelli kız çocuklarının insan haklarına dikkat çekiyoruz. Kız çocuklarına yönelik her türlü ayrımcılığın ortadan kaldırılması, engelli kız çocukların ihmal ve istismarının önlenmesi, kamusal ve özel alanda toplumsal cinsiyete ve engelliliğe dayalı şiddetin her biçimiyle mücadelenin güçlenmesi için tüm toplum kesimlerini dayanışmaya çağırıyoruz.

ENGELSİZ FİMLER FESTİVALİ

7. kez sinemaseverlerle buluşuyor!

Kültürel hayata eşit katılıma olanak sağlamak amacıyla yedincisi düzenlenen Engelsiz Filmler Festivali, Türkiye ve dünya sinemasının en iyi örneklerinin yer aldığı programıyla sinemaseverlerle buluşuyor.

Kültür sanat etkinliklerine katılımın önündeki engelleri kaldırarak birlikte film izlemeyi mümkün kılan Engelsiz Filmler Festivali, film gösterimlerinin yanı sıra tüm yan etkinliklerini de görme ve işitme engelli bireylerin erişimine uygun olarak sunarken ortopedik engelli sinemaseverlere uygun, erişilebilir mekanları tercih ediyor.

Festival yedinci yılında, 7-9 Ekim tarihleri arasında İstanbul Boğaziçi Üniversitesi Sinema Salonu'nda (SineBu), 11-13 Ekim tarihleri arasında Eskişehir Yunus Emre Kültür Merkezi'nde yapıldı. Ankara'da ise 16-20 Ekim tarihleri arasında Çankaya Belediyesi Çağdaş Sanatlar Merkezi ve Goethe-Institut Ankara'da sinemaseverleri ağırlıyor.

FESTİVAL PROGRAMINDA BU YIL 48 ERİŞİLEBİLİR FİLM

Engelsiz Filmler Festivali'nin bu yılki programı, her yıl olduğu gibi; Engelsiz Yarışma, Dünyadan, Çocuklar İçin, Uzun Lafın Kısası, Otizm Dostu Gösterim bölümlerinin yanı sıra bu sene eklenen Ayrıksı Otu, Rehber Köpekler,

ENGELSİZ FİMLER FESTİVALİ 7. kez sinemaseverlerle buluşuyor!

Be In!, Bizim için, Bizsiz Asla! ve Kim Demiş? olmak üzere toplamda 48 filmin yer alacağı 10 tematik başlıktan oluşuyor.

Engelsiz Filmler Festivali'nin programında yer alan tüm filmler göremeyenler için sesli betimleme, duymayanlar içinse işaret dili ve ayrıntılı altyazı ile gösteriliyor. Festival'de gösterimlerin yanı sıra, gösterim sonrası film ekipleriyle yapılan söyleşiler ve atölye çalışmaları da işaret dili çevirmeni eşliğinde gerçekleşiyor. 19 Ekim tarihinde düzenlenecek olan festivalin Ödül Töreni'nde de işaret dili çevirisi ve sesli betimleme yapılacak. Böylelikle engeli olan, olmayan tüm sinemaseverler Festival'i bir arada takip edebilecekler.

5 ULUSAL UZUN FİLM ENGELSİZ YARIŞMA'DA

Son dönemlerde ulusal ve uluslararası birçok festivalde ses getiren yapımların yer aldığı Engelsiz Yarışma'da bu yıl; Mahmut Fazıl Coşkun'un Anons, Banu Sivacı'nın Güvercin, Ali Vatansever'in Saf, Guillaume Giovanetti ve Çağla Zencirci'nin Sibel ve Emre Yeksan'ın Yuva filmleri yer alıyor.

Engelsiz Yarışma'nın bu yılki jürisinde ise sanat yönetmeni Natali Yeres, yapımcı Yonca Ertürk ve sinema yazarı Burak Göral bulunuyor. Sinema sektöründen değerli isimlerin belirleyeceği En İyi Film, En İyi Yönetmen ve En İyi Senaryo ödülleri ve Braille alfabesiyle de basılan pusulalarla seyirciler tarafından oylanarak belirlenen Seyirci Özel Ödülü, 19 Ekim Cumartesi akşamı Goethe-Institut Ankara'da düzenlenecek Ödül Töreni'nde sahiplerini buluyor.

AYRIKSI OTU

Engeli olduğu için ötelenmiş, kendini izole etmiş ya da bir mücadele veren karakterlerin ön planda olduğu "Ayrıksı Otu" seçkisinde aralarında Türkiye yapımının da yer aldığı 9 film yer alıyor.

ENGELSİZ FİLMLER FESTİVALI

7. kez sinemaseverlerle buluşuyor!

Seçkide yönetmen Gus Van Sant'ın Merak Etme, Fazla Uzaklaşamaz /Don't Worry, He Won't Get Far on Foot, Eibe Maleen Krebs'in Zihnimin Ötesindeki Dünya /The World Beyond My Head, Jon Frickey'in Kedi Günler /Cat Days, Nathan Mewett ve Curtis Taylor'ın Yulubidi - Sonuna Kadar /Yulubidi - Until the End, Bali Engel ve Matthieu Landour'un Şok Terapisi /Shock Therapy, Peter Ghesquiere'in Ters Yüz /Downside Up, Osman Yazıcı'nın İki Elin Arasında /In Between Two Lines, Ana Chubinidze'nin Cep Adam /The Pocket Man ve Pavel Gumennikov'un Yürü Be Just! /Just, Go! adlı filmleri yer alıyor.

KİM DEMİŞ?

Farklı engel gruplarından karakterlerin sanat aracılığıyla kendilerini özgürleştirmelerini anlatan filmlerin yer aldığı "Kim Demiş?" seçkisinde; yönetmen Kim Saltarski'den Anti-Dev Andre /Andre The Anti-Giant, Valentin Riedl ve Frédéric Schuld'un Carlotta'nın Yüzü /Carlotta's Face, Karina Vilenkina'nın Karıncalarım İçin Elmas /Diamonds For My Ants, Bibi Fadlalla'nın Kendis, Krista Weltner'in Kısmi Telafi Partially Compensated ve Dragana Njetic'in Salonları Aşmak /Breaking Ballroom filmleri sinemaseverlerle buluşacak.

ENGELSİZ FİMLER FESTİVALİ

7. kez sinemaseverlerle buluşuyor!

REHBER KÖPEKLER

Engelsiz Filmler Festivali'nin bu yılki programında dikkat çeken başlıklar arasında "Rehber Köpekler" seçkisi yer alıyor. Seçki, özel olarak eğitilen akıllı dostlarımızın hayatlarımızı nasıl kolaylaştırdığını ve onlarla kurduğumuz özel ilişkiyi anlatan filmlerden oluşuyor.

Yönetmen Heddy Honigmann'ın Badi Buddy, Bruno Simões'in Pip, Bill Plympton'un Rehber Köpek /Guide Dog, Annelies Kruk'ın Scott ve Julia /Scott & Julia, Don Hardy ve Dana Nachman'ın Yavru Seçimi /Pick Of The Litter adlı filmleri Rehber Köpekler seçkisi başlığında gösterilecek.

BİZİM İÇİN, BİZSİZ ASLA!

Erişilebilirlik konusunda verilen mücadeleleri anlatan filmlerin yer aldığı "Bizim İçin, Bizsiz Asla!" seçkisinde; yönetmen Genevieve Clay-Smith'in Dalgaları Geri Almak /Taking Back The Waves filmi ile Violeta Ayala ve Daniel Fallshaw'ın Mücadele /The Fight adlı filmleri seyirciyle buluşacak.

Bizim İçin, Bizsiz Asla! bölümündeki filmlerin gösteriminden sonra erişilebilirlik konusunda Türkiye'de mücadele veren engelli aktivistler ile kısa bir söyleşi de gerçekleşecek.

ENGELSİZ FİLMLER FESTİVALI

7. kez sinemaseverlerle buluşuyor!

DÜNYADAN

Dünya sinemasının son dönemde öne çıkan yapımlarının yer aldığı “Dünyadan” adlı seçkide; 2018 Cannes Film Festivali’nde En İyi Yönetmen ödülüne layık görülen Pawel Pawlikowski’nin Soğuk Savaş /Cold War filmi, Michael Pearce’in 2019 Bafta Ödülleri’nde Öne Çıkan İlk Film ödülüne layık görülen Canavar /Beast filmi ve Ali Abbasi’nin 2018 Cannes Film Festivali’nde Belirli Bir Bakış ödülüne layık görülen Sınır /Border filmi yer alıyor.

ÇOCUKLAR İÇİN

Gelecek neslin esin kaynağı olan çocukların hayal güçlerini besleyecek “Çocuklar İçin” seçkisinde ise animasyonunun başarılı yönetmeni Mamoru Hosoda’nın Oscar Adayı filmi Küçük Kardeşim Mirai /Mirai no Mirai, Vincent Kesteloot ve Ben Stassen’in yönettiği Corgi: Kraliyet Afacanları /The Queen's Corgi ve Danimarkalı yönetmen Karsten Kiilerich’in yönettiği Uçan Halı ve Kayıp Elmas /Up and Away adlı filmler minik sinemaseverlerin beğenisine sunulacak.

UZUN LAFIN KISASI

Kısa film severler için son dönem Türkiye sinemasının nitelikli filmlerinden derlenen “Uzun Lafın Kısası” seçkisinde; yönetmen Senem Bay’ın Amca /The Geezer, Ezgi Temel’in Bebek Evi /Dollhouse, Özgür Cem Aksoy’un Giderayak /Parting Shot, Deniz Telek’in Gümüş /The Gentle Sadness of Things, Simay Çalışkan ve Nergis Karadağ’ın Homur /Homur Muttering, Yiğit Hepsay’in Kuyruk /The Tail, Murat Çetinkaya’nın Sonsuz /Ad Infinitum ve Can Erkan ve Salih Toprak’ın Vadi /The Valley filmi olmak üzere 8 kısa film yer alıyor.

ENGELSİZ FİMLER FESTİVALİ

7. kez sinemaseverlerle buluşuyor!

OTİZM DOSTU GÖSTERİM

Otizmli çocuk ve gençlerin rahat bir şekilde film izleyebilmelerine imkân sağlayan “Otizm Dostu Gösterim”de Japon animasyonunun başarılı yönetmeni Mamoru Hosoda’nın Küçük Kardeşim Mirai adlı filmi gösterilecek. Film, loş bir salonda, ses seviyesi düşük tutularak gösterilirken, seyirciler gösterim sırasında salonda yiyecek ve içecek bulundurabilecek ve diledikleri gibi hareket edebilecekler.

BE IN! KISA FİLM SEÇKİSİ

Engelsiz Filmler Festivali’nin kurucuları arasında yer aldığı Be In! Erişilebilir Festivaller Ağı’nın hazırladığı kısa film seçkisinde 6 kısa film yer alıyor.

Avrupa’da faaliyet gösteren 6 film festivali tarafından, sinemaya erişimin yaygınlaşması amacıyla kurulan Be In! Erişilebilir Festivaller Ağı’nın hazırladığı “Be In! Kısa Film Seçkisi”nde; yönetmen Benjamin Barthélémy’nin Aydaki Fil /An Elephant on the Moon, Ray Jacobs’ın Dinlenmek İçin Güvenli Bir Yer /A Safe Place To Rest, Mert Tugen’in Kanatları Olmayan Kuş /The Bird Has No Wings, Joel Simon’un Makropolis /Macropolis, Carlos De Antonio’nun Korku /Miedo ve Kai Stänicke’nin Soğuk Yıldız /Coldstar adlı kısa filmler gösterilecek.

ENGELSİZ FİMLER FESTİVALİ

7. kez sinemaseverlerle buluşuyor!

SANAL GERÇEKLIK (VR) DENEYİMLERİ

Avrupa Birliği Türkiye Delegasyonu işbirliği ile hazırlanan sanal gerçeklik programı, farklı dünyaların kapılarını açarak, engelli kişilerin hayatlarına daha yakından temas etmeye olanak verecek. Festival'in bu yılki sanal gerçeklik seçkisinde Kanada, Arjantin ve İngiltere'den 3 proje yer alıyor. Kalina Bertin'in, bizi bipolaritenin istikrarsız fakat büyüleyici dünyasına davet eden Manik VR /Manic VR; epilepsi nöbetleriyle mücadele eden sanatçı Jane Gauntlett'in kendi hikayesinden esinlendiği Kendimle Dans /In My Shoes: Dancing with Myself ve tekerlekli sandalye kullanan genç bir kadının bedenini tanımasını anlatan 120 Cm: Kör Randevu /4 Feet: Blind Date adlı projeler sanal gerçeklik gözlüğü aracılığıyla Festival gösterim mekanlarının fuaye alanlarında deneyimlenebilecek.

TÜM GÖSTERİM VE ETKİNLİKLER ÜCRETSİZ

Engelsiz Filmler Festivali her sene olduğu gibi bu sene de tüm gösterimlerini ve yan etkinliklerini ücretsiz olarak seyircilere sunuyor. Engelsiz Filmler Festivali hakkında ayrıntılı bilgiye www.engelsizfestival.com adresinden ulaşabilir; Festival'in Facebook, Instagram, Twitter hesaplarından duyuruları takip edebilirsiniz.

2 BİZDEN HABERLER

Atanamayan engelliler kadro istiyor!

Engelliler Konfederasyonu, Aile, Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı'na çağrıda bulunarak, "Biz atanamayan engelliler olarak, 2019 yılı içerisinde artık bu 7262 engelli kontenjanın bize verilmesini istiyoruz. Artık bir an önce 2019 e-KPSS takvimi yayınlansın" dedi. Türkiye'nin her bir köşesinden Ankara'ya gelen atanamayan engelliler, haklarını aramak ve seslerini duyurmak için Aile, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın önünde buluştular.

BAKANLIK ÖNÜNE SİYAH ÇELENK

Engelliler Konfederasyonu Başkanı Turhan İçli, yaptığı açıklamada, şunları söyledi: "Sayın devlet büyüklerim öncelikle biz buraya herhangi bir şeye veya kimseye zarar vermeye ya da devletimize milletimize karşı herhangi bir harekette bulunmaya gelmedik."

BİZDEN HABERLER

Atanamayan engelliler kadro istiyor!

Biz buraya, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin engelli birer vatandaşı olarak, 2012 yılından bu yana her e-KPSS sınavından sonra, 3 sefer yapılan engelli memur atamasının, geçtiğimiz yıl yapılan 2018 e-KPSS sınavından sonra, sadece 2500 kişilik bir kontenjanla yapıldığını belirtmeye, neden bir yıldır çaresizlik içinde beklediğimizi, neden bu konuyla ilgili hiçbir devlet büyüğünden ses çıkmadığını ve sosyal devlet anlayışının getirdiği, anayasal haklarımızdan da biri olan kamuda çalışma hakkının neden biz engellilere bu sene verilmediğini sormaya geldik.

Biz şimdi, sayın devlet büyüklerimize sesleniyoruz. Yeter artık, çaresizce beklemekten bıktık, usandık.

Adalet Bakanlığı'na 10 binden fazla atama, Sağlık Bakanlığı'na yine 20 binden fazla atama, binlerce uzman çavuş alımı, binlerce gece bekçisi alımı ve binlerce polis memuru alımı ama iş engelli atamasına gelince, 130 binden fazla engelliye 17 ay içerisinde sadece 2 bin 500 kontenjan, onun da 2 bin 100'ü doldurulabildi.

Şimdi diyoruz ki; kamuda resmi olarak 7 bin 262 engelli kontenjanı boş ve sadece Milli Eğitim Bakanlığı'nda 5000 civarı engelli kontenjanı var ama Engelliler Konfederasyonu Başkanımızla yaptığı görüşmede, engelli memur ve yardımcı hizmetler sınıfı bünyesinde, bu sene atama yapılamayabileceğini belirten Sayın Aile Çalışma ve Sosyal Politikalar Bakanımız Zehra Zümrüt Selçuk Hanım engellilerin maalesef hayallerini öldürmektedir.

Geride kalan boş kadrolar neredeyse hepsi Diyanet İşleri Başkanlığı'ndan kalan kadrolardır, eğer ki Diyanet İşleri Başkanlığı, düz memur kadrolarına ve yardımcı hizmetler kadrolarına, bütün mezunlar içerisinde yani imam hatipli veya ilahiyat mezuniyeti şartı koşmadan alırlarsa boş kadro kalmayacak.

BİZDEN HABERLER

Atanamayan engelliler kadro istiyor!

Ve biz atanamayan engelliler olarak, 2019 yılı içerisinde artık bu 7262 engelli kontenjanın bize verilmesini istiyoruz. Çünkü siz de iyi biliyorsunuz ki, özel sektörde bizim yerimiz yok, bizi almıyorlar. Alsalar da sağlam engelli arıyorlar. Bizim de her birey gibi hayallerimiz var. Başka birilerinin eline bakmak, başkalarına muhtaç olarak yaşamak istemiyoruz.

500 TL sadaka değil iş istiyoruz; çalışmak, üretmek istiyoruz, ekonomik özgürlüğümüzü kazanmak istiyoruz. Artık bir an önce 2019 e-KPSS takvimi yayınlansın ve Sayın Bakanımız Zehra Zümrüt Selçuk Hanım engellilerin seslerini duymamayı bıraksın. Engellilerin umutlarının ve hayallerinin karartılmasını temsil eden çelengimizi, 130 bin engelli adına, bakanlığın önüne bırakıyoruz.

Son olarak atanamayan engelliler adına diyoruz ki; sayın devlet büyüklerim, engellilerin umutlarını, hayallerini, geleceğini karartmayın, öldürmeyin ve 2019 yılı içerisinde kamudaki boş engelli kontenjanını biz atanamayan engellilere verin.”

BAKAN YARDIMCISINDAN KÖTÜ HABER

Açıklamanın ardından konfederasyon yönetecileri, Aile, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakan Yardımcısı Ahmet Erdem ile görüştü.

Sorunlarını ve taleplerini ileten engellilere, Ahmet Erdem 17 Eylül 2019 itibari ile kadro yazışmalarının başlatıldığını ancak verilecek kadrolar için sürecin kesin olmadığını ilettiler.

D-SMART'TAN ENGELLERİ KALDIRAN TARİFE!

Engelli vatandaşlarımıza ve 1.derece yakınlarına özel internet ve TV yayınımda %25 indirim fırsatı! Üstelik aktivasyon ve iç kurulum hediye!

24 ay boyunca indirimli ve sabit fiyat garantili ihtiyacınıza uygun D-Smart ve internet seçenekleri için hemen bizi arayın kurulumunuzu sağlayalım.

Atlantis Elektronik Dsmart -Etlik

Adres: General Doktor Tefik Sağlam Caddesi
122-B Etlik /Ankara

Tel: 0312 344 6 444

Gsm:0542 248 86 68